

[Ministeren for Handel, Industri og Søfart.] kræves imidlertid, at man har et ganske betydeligt Lager af Lagner og af Hvidevarer, den Dag man sætter Mærkerne i Kraft. Man har beregnet, at hvis man til hver voksen Person her i Landet skulde give Mulighed for at købe 1 Lagen og til hvert Barn Mulighed for at købe 2 Lagner, vilde det i alt kræve en Lagerbeholdning paa 10 Mill. m. Paa Lager har vi imidlertid kun ca. 0,4 Mill. m, det vil sige, at disse Lagre skal bygges ganske kraftigt op, før en saadan generel Rationeringsordning, der vist fra alle Sider maa betragtes som den mest ønskelige, kan sættes i Kraft.

Saa spørger man: Er det ikke muligt at fylde Lagrene op gennem dansk Produktion? Her antydede det ærede Medlem, at den danske Produktion gik tilbage, fordi Producenterne ikke er interesserede i at lave en Vare, der ikke kan sælges øjeblikkelig, men saa hellere vil producere noget andet. Det har ingen Forbindelse med de virkelige Forhold, idet der produceres saa mange Lagner, som man med den til Raadighed staaende Kapacitet kan fremstille. Det drejer sig imidlertid ikke om mere end 1 Mill. m pr. Aar, og det vil sige, at skulde vi vente med Rationeringen, indtil vi gennem egen Produktion havde skaffet os en Lagerbeholdning paa 10 Mill. m, vilde det vare 10 Aar. Det er givetvis for længe. Af den Grund har vi i Øjeblikket Undersøgelser i Gang, hvoraf det skal fremgaa, hvilke Muligheder der er for at indføre Lagenstoffer fra Udlandet. Her synes det ærede Medlem Hr. Bjørner at have den Opfattelse, at de danske Importører ikke interesserer sig for Sagen. Ogsaa det er ganske fejlagtigt, idet der tværtimod er stor Interesse for Sagen, og jeg modtager daglig Henvendelser fra Importører, der har det ene eller det andet Projekt vedrørende Mulighed for Indførsel af Lagenstoffer. Vi undersøger Sagen for at finde ud af, hvordan vi hurtigst muligt kan skaffe de nødvendige Mængder, det vil sige ved at gøre det i en Valuta, som vi har Raad til at ofre. Vi skulde helst ikke købe det hele i Dollars, det har vi ikke Raad til, men andre Kombinationer er mulige, og det er mit Haab, at Handelsministeriet inden alt for længe — selv om ingen skal haabe paa, at det sker hverken i Dag eller i Morgen — skal finde frem til en Lagenordning, som tilfredsstiller Befolkningen. Men Muligheden herfor mener jeg ikke vi skal forskertse ved at lave en Overgangsordning, som det ærede Medlem antydede. Det vil blot betyde, at vi aldrig kommer ud af de Vanskeligheder, vi har

nu, og naar til en almindelig Lagentildeling til hele Befolkningen.

Bjørner: Den højtærede Handelsminister maa have misforstaaet mig. Jeg har ikke hævdet, at denne Ordning absolut vilde medføre en Formindskelse af Varelagrene, men jeg har nævnt den Tendens, det fremkalder, at man i Erhvervslivet ikke kender til, hvor hurtigt Salget kan komme i Gang igen. Selv om man forsøger at indføre Lagenstoffer, er det dog naturligt, at Interessen for at indføre andre lige saadanne nødvendige Varer, der kan sælges omgaaende, bliver større.

Den højtærede Minister nævnte, at for at skaffe 1 Lagen til hver Voksen og 2 Lagner til hvert Barn skulde der 10 Mill. m til, og at det efter hans Beregninger vilde vare 10 Aar, inden der var nok til os alle. Jeg vil dog minde om, at vi skal ikke allesammen have Lagner i Morgen Kl. 2. Dette, at der ligger Lagner ude paa Hylderne, som Folk ikke har kunnet afhente, selv om de har haft Indkøbstilladelsen, viser jo netop, at ogsaa Spørgsmaalet om, hvad man har Raad til, spiller en stor Rolle for Forbrugerne, og det er det, den højtærede Handelsminister burde tage med i sine Overvejelser. Saa vilde det være muligt at komme bort fra dette Salgsstop.

Ministeren for Handel, Industri og Søfart (Krag): Jeg er ikke helt sikker paa, at det ærede Medlem har Ret i, at ikke alle Mennesker her i Landet trænger til 1 Lagen hver. Men paa den anden Side tror jeg, han har Ret i, at hvis vi sætter saa stor en Ration i Kraft, som jeg her har antydnet, vilde det hele ikke blive aftaget paa en Gang. Det er derfor mit Haab, at det, saa snart der kan skaffes blot Halvdelen af det Kvantum, jeg nævnte, da vil være muligt at etablere en Ordning.

Hermed sluttede Spørgsmaalet.

Formanden: Det følgende Spørgsmaal er stillet af det ærede Medlem Hr. Aksel Møller til Ministeren for Handel, Industri og Søfart. Det lyder saaledes:

Nægtes der Indførsel af Raavarer, som udelukkende skal anvendes til Oparbejdning af færdige Varer til Eksport, og hvis Indførsel ikke kræver fremmed Valuta, men hvor Betalingen for Eksportvarerne erlægges i Raavarer?

Aksel Møller: Jeg maa tilstaa, at det har været meget svært for mig at formulere